

CERKVENI GLASNIK

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu. -- Posamezna številka stane s prilogo „Vera in Življenje“ 2.- Din.

Možje in fantje tržiške župnije!

Lani smo imeli v postu sv. misijon za celo našo župnijo. V marsikateri župniji obhajajo za obletnico te izredne po-
božnosti obnovitev sv. misijona. Pri nas bo ta obnovitev samo za Vas, spoštovani možje in fantje. Ni s tem rečeno, da ste samo Vi te obnovitve potrebni, pač pa želi ta obnovitev luči Vašega krščanskega življenja še doliti olja, da ta luč sveti tem lepše v Vašem življenju, v Vaših družinah in v celi naši župniji. Jezus je moške izbral za apostole, dvanajstere je posebej poučeval in ti so nauk božji širili potem po celem svetu. Tako naj bodo tudi naši možje in fantje predvsem Kristusovi, pa bo potem cela naša župnija na pravi poti. Upam, da se možje in fantje temu vabilu v obilnem številu odzovete. Ta obnovitev bodo neke duhovne vaje, posebej za moške. Kolikokrat se zbirajo posebej žene in mladenke k posebnim cerkvenim shodom, kjer imajo svoje govore, ki so potrebni zanje. Zakaj ne bi slišali tudi moški enkrat posebne besede, njim namenjene? Saj so moški glavari družin, na moških ramah slonijo glavne skrbi človeške družbe.

To obnovitev bo vodil vlč. gospod misijonar Ludovik Šavelj iz Ljubljane, ki ga od lanskega sv. misijona vsi dobro poznamo.

Vršila se bo ta obnovitev v dneh od 4. do 8. marca. Vsako jutro ob pol šestih in zvečer ob osmih se bo vršil poseben govor samo za možje in fante. Ženske in otroci tedaj ne smejo v cerkev. Možje in fantje, napolnite tedaj cerkev Vi! To bo nekaj veličastnega za našo župnijsko cer-

kev in našo župnijo, kakor tudi predvsem za Vaše duše!

Lepo prilliko imate, da opravite velikonočno dolžnost.

V četrtek, petek in soboto se bo spovedovalo cel dan. Pa samo moške! Vse dni bosta na razpolago za sv. spoved dva tuja gospoda in vsi trije domači. Sklep bo v nedeljo, 8. marca, pri jutranji sv. maši.

Vse potrebno bo oznanjeval g. misijonar pri vsakem govoru. Že k prvemu govoru v sredo, 4. marca, zvečer ob osmih naj moški cerkev napolnijo — zasedejo naj te dni tudi vse ženske sedeže — in naj odpro srca milostim, ki jih Bog hoče deliti!

Možje in fantje, na plan!

Kmalu bo preteklo 2000 let, odkar se je po jeruzalemskih ulicah pomikal velik sprevod. Od vseh strani so prihajale množice, ki so se sprevodu pridruževale, ali pa so ga vsaj ogledovale. Vojaki so bili v sprevodu in mnogi pismarji ter številni farizeji. Sredi te družbe je pa stopal mož, raztepen, s krvjo oblit, sramotno oblečen in s križem obložen. Kdo je ta mož? Vsi vemo. Bog-človek, Odrešenik sveta je.

Vsi, posebej pa možje in fantje, preglejte ta sprevod! Središče sprevoda je Kristus. Njegova okolica so pretežno moški. Ženski svet tudi opazuje in sočustvuje, a križa odložiti ne more tudi najblažja med ženami — žalostna Mati. Moška moč bi bila potrebna, da težki križ odstrani in drhal razpodi. A moški svet, tako se nam zdi pri branju svetega Pisma, je bil navzoč samo s surovostjo, s srcem in sočutjem je bil pa tedaj daleč od Gospoda proč.

Pa vendar. Ko nam sv. evangelist Luka popisuje križev pot Gospodov pravi: „Ko so ga odvedli, so prijeli nekega Simona iz Cirene, ki je prihajal s polja, in so mu naložili križ, da ga je nesel za Jezusom.“

Glejte, moškega hoče imeti Kristus poleg sebe. In ker ne pride nihče sam, pri-pusti, da ga takorekoč s silo privedejo v bližino utripov njegovega srca.

Ko se je Simon iz Cirene oddahnil od prvega strahu, je pač spoznal, da Kristus ni zločinec in tudi samo človek ne. Ko je z Gospodom nosil križ, je Gospoda pač spoznaval in to svoje opravilo je smatral pozneje za častno in zaslužno.

O, da bi tudi mi prihajali radi h Go-spodu. S polja, iz delavnice, iz tovarn, od vseh strani prihajajmo zlasti v šolo križa in Gospodova ljubezen nam bo užigala nove moči!

Možje, fantje! S polja, iz gozdov, iz številnih delavnic in tovarn naše župnije Vas kličemo za dneve od 4. do 8. marca na duhovno obnovo v našo župno cerkev. Še bo izgovorjeno to in ono tozadevno va-bilo v cerkvi, ko Vas bodo vabili Vaši dušni pastirji; prav rahlo in proseče se bodo naj-brže oglašale tudi doma Vaše žene in ma-tere, da ne zavržete izredne prilike. Možje in fantje, poslušajte vabilo in potem poslu-šajte — Kristusa!

Post.

Na pustno nedeljo oznanimo v cerkvi postno zapoved. Verniki to zapoved poslu-šajo in marsikdo potem modruje: „Najprvo post zapoved napove, nazadnje je pa toliko olajšav, da postja sploh nič več ni!“

Le kdor postno zapoved nalašč pre-obrača, bo prihajal do takega sklepa.

Post nam je silno koristen, ker z njim delamo pokoro in dobivamo moč zoper hudo nagnenje. Zato ga je sveta Cerkev vedno priporočala in ukazovala. Ukazan je pa post po cerkveni zapovedi, ne po božji. Zato sv. Cerkev to zapoved lahko popravlja ali olajšuje. To oblast ima Cerkev od Boga. Božjih zapovedi n. pr. sveta Cerkev ne more popravljeti. Ne more dajati božjim zapo-vedim tudi nobene izjeme. In hvala Bogu, da sv. Cerkev zapoved o postu olajšuje — greha zoper to zapoved je manj.

Sveta Cerkev ukazuje post tak, da se zdržimo mesnih jedi, da si v jedi pritrhamo, ali oboje obenem.

Zdržnost od mesa je zapovedana vse petke celega leta.

Zdržnost od mesa in post (to jej: pritrgranje v jedi, ki dovoljuje le enkratno nasičenje na dan) sta zapovedana: na pe-pelnično sredo, ob petkih štiridesetdnevnega

posta, ob kvaternih petkih, v soboto pred Binkoštimi, na dan pred praznikom Mariji-nega vnebovzetja, na dan pred praznikom Vseh svetnikov in na dan pred Božičem do večerje.

Samo post je ukazano vse druge dni štiridesetdnevnega posta in ob kvaternih sredah in sobotah. Vse te dni se sme jesti meso tudi pri večerji. Na veliko soboto pre-nehajo post opoldne.

To je cerkvena zapoved o postu. Lo-čimo torej dvoje, oziroma troje: zdržnost od mesa, post ali pritrgranje v jedi in oboje skupaj.

Zapoved od zdržnosti veže vsakega, ko dopolni sedmo leto in ga ne izgovarja no-ben upravičen vzrok, zapoved o postu pa veže vsakega od izpolnjenega 21. do začete-ga 60. leta, če ga ne izgovarja noben upravičen vzrok.

In ti upravičeni vzroki so v postni za-povedi posebej za zdržnost in za post, ka-kor tudi za oboje, vsako leto naštetih. Kdor se upravičeno med naštetih prišteva, se po-služuje lahko olajšav. A njegova dolžnost je, da to olajšavo nadomesti z dobrimi deli, zlasti z miloščino za reveže.

Kdor postne postavne ne razume in ne ve, če se sme olajšav posluževati, naj vpraša za pojasnilo pri sv. spovedi ali v župni pi-sarni. Nepoučenost je namreč lahko vzrok mnogim grehom!

Kako so se včasih postili!

Tako vzdihne večkrat kakšen star člo-vek. Res postna zapoved je bila bolj stroga, olajšav ni bilo toliko kot danes. Naj v par besedah popišem post pred leti, kot so mi ga kot otroku popisovali nepozabna pokoj-na mati.

Na pustni torek je moralo biti v vsaki hiši vsega v izobilju. Pustne krofe so zla-gale gospodinje kar v rešeta, klobas in svinj-skega mesa je bilo cel dan v izobilju na razpolago. Večerja je bila povsod posebno obilna. Po večerji je molila družina sv. rožni venec in ko je ob enajstih ponoči zapel ve-liko zvon v zvoniku postu v pozdrav, je bil sveti pokoj nad našimi domovi.

V pepelničnem jutru je pa imela go-spodinja posebno delo. Na policah je od-maknila posode z mastjo v ozadje in pri-maknila si je bliže posode z maslom, kate-rega je edino uporabljala v postu za zabelo. Ostanke mesa od pustnega večera je zalila v posodo z mastjo, da so štirideset dni ali

še dalje čakali povelikonočne dobe. Tudi nekaj pustnih krofov je pri vsaki hiši ostalo. A tudi teh niso v postu pojedli, če so bili prirejeni na masti. Varčna gospodinja jih je na poseben način hranila. Nabrala jih je na vrstico in na tej vrstici so se posušili kje pod streho na varnem prostoru.

V postu so molili gotovo v vsaki kmečki hiši tudi zjutraj sveti rožni venec, vsaj par članov družine je šlo k sveti maši, v marsikateri družini je zajutrek popolnoma odpadel, ali je bil pa potisnjen na jako pozno uro. V jedi so si vsi ljudje, razen bolnikov, v resnici mnogo pritrgovali.

Razumljivo je, da so po strogem postu željno čakali velikonočnega jutra. Tedaj so v jutru z veseljem okusili po dolgem času zopet blagoslovljeno meso. Tiste dni po Veliki noči je odtopila gospodinja tudi meso, ki je ostalo na pustni torek, iz vrvice je metala v veliko skledo posušene pustne krofe, na katere je vlivala vrelo juho mesnine, ki jo je bila pripravljala na veliko soboto za praznike. Tu so se krofi omehčali, napojili in prišli so na varno.

Pa so bili ljudje zadovoljni in zdravi! In ne tako izbirični in razvajeni, kot danes! In utrjeni za vse križe in nadloge! In krščanskega življenja, ki je podlaga zemeljske sreče!

Sinček — edinček.

Pamž je biv že ane pet let star. Koko scrklan, to ni za zreče. Seveda sam je biv pr hiše. Tam čer jh je ano cevo rešto, j pač drgače.

Mat mo j use prvoliva. Če pa sm so ga nosile, ujsale, pucale, nč teple. Kar je glih votu, to se mo j spovnivo. S pškote j biv vs zapacan. Use mo j stregvo.

K je biv za tačga patrona pr hiše, j pa hmav začutu, kulk pomene. Mav s scrklarije, mav z zlehtnobe, j znov tud ponucate uso strežbo. Anga lepga dne s je sponu, de na more hodite. Ubene šante ni jmu, noje so ble glih tače kokr preh, pa kar nkamr ni mogu stopite.

To j ratov jamrane pr hiše. Usesorte kropče so grele, kopane rihtale jn use komedje gor ugnale, a sinček — edinček j biv še kar bov. Tok so jo nazadne pogruntale, de so mu žilc odpovedale.

Seveda, brš h dohtarjo. Pa h špeciialisto. H ta nebolmo. Jn ta j biv dohtar Okreš. U prlmo štuk je dohtar biv. Dekva j fanta po pvac nosiva, lpo zavitga, gspa so pa zrav. Šle jn miv so sinčka pogledvale.

Pr dohtarjo so fanta na stov povožle. Gspa mat so prpodvale na ta dogo jn široko, koko j sinček — edinček bov, kulk b dale, de b uzravu, poj še use kar tače matere povedat znajo. Gspod dohtar Okreš je posušov, fanta uzga dobr pregledov, ne ankat, še večkatov, mav je pogruntov, poj pa ta prvo dekvo domu nagnov. J reku, de bo ordinacijon doh jn de dekva nima cajta čakate. Mrbit bo tkuj cajta fanta zravu, de bo že sam domu uhka šu. Debev je dekva pogledova, poj pa šva. Gspa j pa še bl debv gledova. Koko bo reveša sprava domu sama.

K je ancajt mštrov dohtar Okreš bov. ga poba, j pa naankat še mater vn nagnov. J reku, de nej u čakalnc počaka. Koga j votva. Ubogat je mogva. Prporočiva j šankat sinčka - edinčka, miv ga j pogledava, pa j šva skoz dure.

Ze j sta bva dohtar poj pa pamš sama. Ta nejprih j dohtar s polkncam tmo naredu. Poj pa posadu fanta na an stovčk. U roče j zvev an aparat, s kerga so od elehtrče iskre švrkale, de j bvo groza. Te iskre j pomolu pamžo če pod nos, poj mo j reku: „Fant, hitr stop na noje, drgač t bom spustu tačele iskre vate, pa še huše!“

Zatulu j poba, de j mat zunej zavekava. „Boš!“, je zavpu dohtar jn mav elehtrče prđjav. Hmav j fant res na noje skoču. Mav postran se je držov, no stavu j pa.

Ze j pa dohtar Okreš naredu spet dan u cimro. Mav je fanta za ušesa prjev, poj mo j pa napovedov: „Nč, prov nč, nis bov! Kar hitr na gunle konc cimra pojde, drgače bom tače elehtrče spustu, da te bo po luft nosivo!“ — Mav se j fant cmeru, mav pogledov, nazadne j pa šu če po cimro.

Mater je ze j dohtar poklicov jn j reku, de j poba že zrov. To j debv gledova! Še anekatov je mogu sinček - edinček premerte dohtarjov cimr, še precej mo j gspod dohtar napovedal, mater je dav recept zoper scrklanast, nazadne j pa reku: „Viš fante, tle čez tale pvac pod voknam so te prnesle, ze j bom pa jest skoz vokn gledov, koko boš čez tale pvac domu šu. K boš velk, m boš pa hvaležen, de sem te od lno-be poj pa scrklarije pozdravu!“

Šva sta z materjo, pa uhka j hodu ze j sinček - edinček!

Tole j neč res bvo. Pa ne u Tržičo. Recept pa mrbit tud u Tržič kde j prov pride...

Širite „Cerkveni glasnik“!

Oznanila za marec.

1. **Druga postna nedelja in prva v mesecu.** Izjemoma odpade skupno sv. obhajilo moških, ki bo naslednjo nedeljo ob zaključku duhovne obnove za moške. Vsled kvaterne nedelje je ob devetih do desetih ura molitve pred Najsvetejšim za duhovnike in pred cerkvijo je pušca za reveže Vincencijeve konference.

4. — 8. **Duhovna obnova za moške,** kot je označeno spredaj in bo posebej oznanjeno.

Skupna molitev svete ure ne bo pred prvim petkom, da ne bo motena moška duhovna obnova, ampak že prvi torek od 8. — 9. zvečer.

6. **Prvi petek v mesecu.** Ob 6. sveta maša z blagoslovom.

8. **Tretja postna nedelja.** Službe božje kot navadno. Pri prvi sv. maši skupno sv. obhajilo moških in sklep duhovne obnove za moške.

15. **Četrta postna nedelja.** Službe božje kot navadno.

16. — 18. **Tridnevnic na čast sv. Jožefu.** Vsak večer ob 7. litanije sv. Jožefa z blagoslovom.

19. **Zapovedan praznik sv. Jožefa.** Ob 6. uri sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 10. pri sv. Jožefu na griču. Popoldne ob 2. uri v župni cerkvi litanije sv. Jožefa, ob 3. pa pete litanije Matere božje v cerkvi sv. Jožefa.

22. **Tiha nedelja.** Službe božje kot navadno

24. **Celodnevno češčenje sv. R. T. za našo župnijo.** Ob 6. zjutraj je blagoslov z Najsvetejšim, ki ostane izpostavljen do 6. zvečer. Sv. maše bodo ta dan ob 6., 7., 8. in 10. uri, če bo le možno tudi ob 9. uri. Ta dan naj cerkev ne bo nikdar prazna! Za ure molitve naj se razvrstijo od 7 — 8: Dolinci, 9 — 10: Šentanci in Bistričani, 11 — 12: bližnji sosedje, 12 — 1: čč. šolske sestre, 1 — 2: dekleta (Marijina družba), 2 — 3: žene (Mar. družba), 3 — 4: šolski otroci, 4 — 5: ženske sploh, 5 — 6: moški.

Na predvečer naznanja češčenje polurno zvonjenje po ave Mariji. Posamezne ure naznanja veliki zvon in zvečer zvon kakor na predvečer. Popolen odpustek dobi, kdor prejme sv. zakramente in moli Najsvetejše. Odpustke moremo nakloniti dušam v vicah.

25. **Nezapovedan praznik Marijinega Oznajenja — god naše cerkvene patrone.** Ob 6. in 10. je sv. maša z blagoslovom, ob 10. je slovesna farna sv. maša z leviti. Popoldne ob 3. sprejem v Mar. družbo žena in slovesne litanije Matere božje.

27. **Žalostna Mati božja.** Patrona Marijine družbe za žene. Ob 6. uri skupno sv. obhajilo in sv. maša za družbo.

29. **Cvetna nedelja.** Službe božje kot navadno. ob tridelet na deset blagoslov oljk in nato procesija okrog cerkve. Zaradi pasijona — popis Jezusovega trpljenja po evangelistu sv. Mateju, ki se bere med sv. mašo — ta dan ni pridig.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 1, vesoljna odveza 19, in 25.

Marijina družba za žene: shod in skupno sv. obhajilo 27.

Dekliška Marijina družba: shod in ura molitve 22., skupno sv. obhajilo 29., dekliški večeri po oznanilu v cerkvi.

Marijin vrtec za dečke in deklice: shodi po oznanilu v cerkvi.

Fantovska Marijina družba: shodi po oznanilu v cerkvi.

Velikonočna sv. spoved za vse šole bo obvezna in določena po šolah in v cerkvenem oznanilu.

Mladinska pobožnost: na cvetno nedeljo popoldne ob 2. uri z nagovorom za otroke in otroškimi petjem.

Vsak petek v postu ob 7. zvečer sv. križev pot in blagoslov z Najsvetejšim.

Župnijska kronika za januar 1931.

Januarja v naši župniji rojenih: 10.

Januarja v naši župniji poročeni:

1. **Spiller Alojzij**, soboslikar, Tržič 222 in **Kunst Elizabeta**, delavka, Tržič 7, poročena 3. januarja.
2. **Kovač Jožef**, šofer, Tržič 16 in **Perne Marija**, trgovska sotrudnica, Tržič 135, poročena 6. januarja.
3. **Paplar Franc**, delavec, Bistrica 35, in **Knific Katarina**, kuharica, Tržič 112, poročena 11. januarja.

Januarja v naši župniji umrli:

1. **Vogelnik Jakob**, čevljarški pomočnik, rojen na Selu-Breznica 11. 7. 1876, poročen 22. 4. 1894, umrl v Tržiču 37, dne 1. januarja.
2. **Potočnik Silvester**, sin delavke, rojen 31. 12. 1930 na Slapu, umrl na Slapu 111, dne 2. januarja.
3. **Klobčavar Anton**, bivši čevljarški mojster, rojen v Tržiču 11. 6. 1840, poročen 10. 6. 1870, umrl v Tržiču 77, dne 19. januarja.
4. **Sekavčnik Amalija**, hči šoferja, rojena na Slapu 16. 7. 1930, umrla na Slapu 111, dne 21. januarja.
5. **Sekavčnik Agapit**, sin šoferja, rojen na Slapu 16. 7. 1930, umrl na Slapu 111, dne 26. januarja.
6. **Gonano Jožef**, samski delavec, rojen v Borovljah 19. 3. 1908, umrl na Bistrici 58, dne 28. januarja.
7. **Hočevnar Marjana**, vdova - zasebnica, rojena 5. 8. 1851 v Žiganji vasi, poročena 18. 7. 1886, umrla v Tržiču 50, dne 29. januarja.

Januarska poročila od drugod:

1. **Gaberc Marija**, delavka, rojena 6. 7. 1911 v Lomu, tedaj tržiška župnija in **Kodrič Janez**, delavec, poročena v Lomu 5. 1. 1931.
2. **Knific Alojzij**, delavec, rojen v Tržiču 5. 4. 1904 in **Švab Marija**, delavka, poročena v Kovorju 11. 1. 1931.
3. **Petschnigg Marija**, rojena pri Sv. Ani 34, dne 19. 8. 1907 in **Marschler Ignacij**, poročena v Pölsu 24. 1. 1931.
4. **Brezar Janez**, rojen v Tržiču 102, dne 24. 10. 1907 in **Ropin Rozalija**, poročena pri Sv. Mariji v Mariboru 25. 1. 1931.
5. **Globočnik Antonija**, žena čevljarja, Tržič 267, rojena 10. 6. 1880 je umrla v Ljubljanski bolnici 6. 1. 1931.
6. **Penko Anton**, sin delavca, Bistrica 37, se je rodil v Ljubljanski bolnici 25. 1. 1931.

Za predstavnika in založnika: **Anton Vovk**, župnik v Tržiču. Za urednika v Ljubljani: **Dr. P. Gvido Rant**, **O. F. M.** Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: **Srečko Magolič**.